

Zsávolya Zoltán

Kósza iramlatok

1

Arany Prágának föld alatti mása! – Hidakon,
keskeny, meredek átjárókon keresztül,
tornyos, kacifánt' ódonságokon által
vezető úthálózat agytérképe! Pincéből bukj elő,
alkonyatok egybesüllyedő úrfelmutatásában! Legyek neked én
az ismétlődés kódja! Vírusféreg, cifrán tekergő. Előbben
talajszínt, majd onnan még egynéhány
emeletet lejjebb bukva, *tudván* – mert semmiképpen nem ön-
tudatlanul –, hogy közlekedődényi programszerűséggel csak
egyidejűleg "alább és feljebb adja" errefelé ugyanaz a szint. Bele-
fejel(őd)ve így a Produkálás városnyi csőrendszerébe; mely,
ha Krakkóban volnánk, maga lenne
a Wáweli Sárkány, de ekként és itt sem
piskóta, azzal a rengeteg, talán akár mindjárt regimentnyi
kicsi, arany fejjel és szájjal, lobogással – az utcakövezetbe
meg az alá vezetve, eresztékelve... Annyira, hogy mikoron
szóként megragyog rajt' a napfény (trágyán ragyog,
hradzsini történelmin, mely – persze – legalább
puha – ("ahol bűdös van, ott meleg is van")), akkor veseművedet vagy
vesekúti egészség-*árad* táblázza be sugara véletlen, remek kurtizánra.

2

Arany Prágának bőr alatti mása: vak
"húsbolt" képe ez, amolyan hentesleányok
viviszekatív vagy pusztán *viszketőleg*
előadott – s tán szomjas (lám, te oltod
máris, vagy legalábbis "ojtod" magadat
bele a szomjuk(ba)) – mozgásával, táncával... Mindazáltal
"szervkereskedés" *mégsincsen* azért. Habár az árak
igenis hozzák ezt a feelinget. Mikéntha külön-külön vennéd
meg összetákolt bábujuk tagjait, miközben
megvásárolod csupán (s majd vásol rajtuk). – Jiržicsek hivatalnok:
konok egykedvűséggel nyugtáz, ámbátor nem
ezt, úgymond, konkrétan, lévén ad ő, mégpedig
készséggel, akár számlát is, hogyha kérsz, mert
germán a színvonal... Úgy ékelődhetsz
be a dolgaikba, ahogyan országuk teszi lényegében
Némethonba. Benyúló tartomány gyanánt, hol
titokzatosságok erdeje, hegyvidéke
gyűri fel a távlatot Észak-Nyugat felé, akárha
arcképed ráncait rendezi át a szálloda vendégekönyve, a *Vonzások*
és *Vízolygások* regénye, cselekménynehezéke, a... – Kútéjszaka.

3

Majd dél és fény. „Gold Prag” Lég-Mása... Fent az égen,
lásd, körbejár egy villogó mágnés..., a horizonton
ingakorong fázisai, vakító pénzek, *keplerbolygók* (*rudolfgolyónyi*
ellentétes pólusokként érintkezve): kisülés! Vagy ez nem az a –
fizikában? Akármilyen ottan, vazeg, errefelé: „ki-

sülés” - - -: nyomában nyári reggel ömlik szét. S akkor: “*Mi lenni az éjjel?, hamleti bölcseletben, vajon tényleg mi volt lenni emez fülledt éjjel?, ha nem hűvös és fekete palást. Királyi mégpedig. Vagyis pontosan ilyen körülmények között micsodás lenni?, valójában. Mert ugyebár, látszatra, sokminden lehetne volni ama – a hajszálcsovességből nem más színben, hanem árulkodóan sárgásan felkászálódó, magát mint ázott seprűt összeszedő – Sörember, az Új Gólem, valamiként sárarany kicebábu..., mégsem több ő, nem is kevesebb: lebegés. :Légrések!, a mondott délben, majd az egész napon: ablakokból, illetve erkélyekről látszva, a vár fokáról, madár-távlatból - - -” Ollé, elindul, és délnek fordul egész úrével. Majd menetel, döccen, ballag, meg-megállva, ismét nekilódulva, leülve, újra felmagasodva (önmagába). Mozgáscsőd. Valójában nem távozható objektum, és sehová (Gyengéd Kolosszus).*

4

S Arany Prágának Arany Prága-Mása. Emlék tehát, mégpedig akkorról: *akkorra*, midőn bizony elsiratva jócskán a nyár, elsiratva a *minden* is! Miként a telet torz busójárás meg más ilyenek hajtják, nyomják el nálunk. – Nos, *ott* még nemigen akarózzott elnyomni semmit, legfeljebb ha vesztét érezte *öntájt* a július-augusztus. Mélypont vagy csúcspont volt az élmény? Sárga és szürke hullámvás mindenesetre, valamiféle égi erővonalak, láthatatlanul. Talán part is akár? Tenger mindjárt! – Földrajza valamely igen lakályos kráternek!, “gót tornyok rakétasilói”-val – emlékszünk körülbelül? –: *millió vezeték hálózata*... Tömkeleg csatornamély, röviden, és *nincs* ...immár máshol, csak az agyban, ám ott mindéig a sörözés szülte kábulat mintázatát táplálja komlóval, élesztővel, szén-savval, gabonaerek kapcsolási rajzát feljátszó malátával. – Merő egy hullámlovaglás lesz ez gyomorból és a javából! Múltját hinned sem kell, csak *tudnod*, eléggé igazolt hitegető ehhez a táj. Mely már nem az tonképp; görbül és gördül tova lendülete, e látomány, amíg szét-ágotódva bogozódnak össze közeledő-távolodó útjai, nem állva össze, ó, szétszaladva (képeslap ez, rozsdás, fakúl)... Felgyült Felesleg: hogyha levezetni kell slaug, előveszi – a Kőnepomukí.

Hatos Csaba: Karnevál (I. Ars Pannonica)